

Giray Özer

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.06.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Giray Özer

1968 yılında Tekirdağ'da doğdu. Kabataş Erkek Lisesi'nden mezun olunca İTÜ Çevre Mühendisliğinde üniversite eğitimine başladı. Aynı yıllarda Galatasaray Spor Kulübünde Basketbol oynayarak Türkiye Gençler şampiyonluğunu yaşadı. Basketbol yanında atletizmin çeşitli branşlarında yarışmalara katıldı. Lise yıllarında şiir yazmaya başladı ve üniversite yıllarında kurduğu ve solistliğini yaptığı Rock grubu "Lazy River" için kendi şarkılarına söz ve besteler yaptı. Bir müddet Amerika'da yaşadı ve şiir çalışmalarına halen devam ediyor.

Dedesi merhum Albay Muammer Merdin Tekirdağ'ın iyi şairlerindendi ve Kuleli askeri Lisesinde Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın sıra arkadaşıydı.

Şiirleri için seçtiği konular ise geniş bir yelpazededir. Ölüm, yalnızlık, sosyal yaşam, psikoloji, AŞK, kainat, bu konulardan sadece bir kaçıdır. Yazdığı şiirler genellikle kendi yaşamından kesitlerdir.

Ab-ı Hayat

Gel içelim Şu meyi, ab-ı hayat gibi, yudumlarken önce hoş, sonra zehir
gibi mayhoŐ
Gönül sevmiŐse seni birkez bu derin hislerin deryasında, başkasını
aramak pek nahoŐ
Kor gibi düŐtü içime hicran birkez, sevemem artık kimseleri, olsam da
ebedi sarhoŐ
Ben yaşamadıkça cenneti bu cihanda sensiz, inan deli dilber, sensiz
yaŐanacak bir hayat ta boş.

Giray Özer

Arzuhal

Okyanuslar mürekkep olsa da yetmezdi
Arzuhalimi kaleme almaya.
Biçare kalırdı ferfigan eden çırpınışları yüreğimin,
Umutsuzca yeis eden kaderime.
Kainatın bestesini ben yapsam,
Güftesini de sen, sessizce ve utangaç.
Ne müderrisin ilmi yeterdi bu aşkı anlamaya,
Ne de kalemi kıran hakimin çaresizliği.

Giray Özer

Bedbahd

Bedbahd olma gonca gül dilber, mazi kırmasın şevkini.
Ebedi aşk bu hiç uslanmaz, dayamış yiğidin yüreğine hançerini.
İnce bir bakış fırlattı gözlerin şu aciz bedenime.
Seyyah olup iki dünyada bulamadım mahşer yerini.

Vakitlerden bir sabah aradım beni çağıran o güzel nağmelerin.
Feryadımı duymadı cihan, bir rüzgar savurdu küllerin.
Zincir vurdum ihtiraslara, yıkıldı saltanatım, terk eyledin, gittin.
Olmasanda sen hanemde şimdi, seni ben kendimde yek vücud bildim.

Giray Özer

Bekleyiş

Arkamı döndüğüm anda sen olmayacaktın artık
Karmaşık duyguların haykırışları vardı kulaklarımda
Anılar en tatlı yüzleriyle geri dönmemi istedi
Ama bir daha görmemecesine terk ettim seni o an

Sensiz bir yoldayım şimdi, dalgalı saçlarından uzak
Çılgınlıklarım ve fırtınalı zamanlarım yankılandı
Artık tüm boş limanlar benimdir şimdi
Umutsuz bir yelkenli gibi seyre koyuldum derin okyanuslara

Gün be gün benden uzaklaşan ufuklarda
Hayalinle birlikte özlemlerin de uzak kaldı
Ne meleklerin ağlayan gözleri, ne de yalvaran dudakları
Vazgeçiremezdi hiç biri, yolum olan yeni ufuklardan

Biri bekliyordu beni biliyordum uzaklarda
En acımasız duyguları yenerek beni bekliyordu.
Vurdumduymaz yüreğim beni O'na atacaktı
Ve bekleyenin en son umutları bu kez gerçek olacaktı.

Giray Özer

Bir Atım Vardı Benim

Bir atım vardı benim,
Üzerine hiç binmediğim.
Kulaklarımda nallarının toprağa vuruşu
Hasretime koşan uzun yeleleri.

Bir atım vardı benim,
Eyer vurmadım hiç üzerine
Yüreğimde onun özgürlüğü ve coşkusu
Kulağımda hala ılık nefesinin sesi

Bir atım vardı benim
Heyecanla salladığı kuruğunu,
Göremedim bir daha, kahroldum
Yaşlanarak ölmedi, vurdular onu.

Giray Özer

Boşvermişlik

O sesi duydum yine
Hayat ve yaşamak kavramları canlandı
Elektriksizlik vardı camlarda
Neşesiz bir buğu kaplamış yaprakları
Fırtınada evini taşıyanların yorgunluğu var üzerimde
Bir el uzansa diyorum yıldızların arasından
Çekip alsa, sürüklese beni amacıma

Kurtarıcı ben değilim ki...
Boş verdim bir an insanlara hoyratça
Değilmi ki "Herkes severken, sen nefret edemezsin"
Sözünün doğru olduğu
Ama bil ki seni kendilerine benzetip
Kendine ihanet ettirecekler sonunda

Yine de yaşadığımız bu hayatın
Tangovari kıvraklığı sürüp gidecek
Bir o yana, bir bu yana
Bir Ona benzeyeceksin, bir Buna
Ama ben seni, sen olarak istiyorum
Başkası olarak değil.

Giray Özer

Bugün nasılsın?

Şehir yine ağır, gülle gibi ayaklarıma zincirlenmiş,
Caddeler erimiş, sokaklar kırılmış, insanlar kirlenmiş.
Güneş gözlüklerimi çıkarsamda değişmiyor dünya,
Renkler terk etmiş binaları, her yer kararmış.

Köprülerin canı sıkkın kalabalıktan, hava homurdanıyor.
Nabzım yavaşlamış, damarımdaki kan demir kokuyor.
Çelik eğriliyor, ağaçlar, yanıyor, taş kül gibi dağılıyor.
Bulutlar elektrik yüklenmiş, hayat eriyor, kayboluyor.

Beynim uğulduyor, kalbim duruyor, nefes alamıyorum.
Bacaklarım kaldırıma gömülmüş, yavaşça yürüyorum.
Geleceğin olacaksa eğer, önce geçmişin olmalı mı,soruyorum.
Bileklerimde kalın zincirler, artık dayanamıyorum.

Gece esir aldı güneşi ruhum gibi, bırakmadı gün aydınlansın
Acılarım bırakmıyor yakamı, kahrolası şehir neden varsın?
Kandırıyor herkesi sanki özelmış gibi, sanki sonsuz rüyadasın.
Oysa ben tek bir söz duymak isterdim, samimi: Bugün nasılsın?

Giray Özer

Giray Özer

Canım Babaanneme Babişkoma

Sevgili babaanneciğim
Seni alıp kaçmak istesem neden diye sormaz; benimle gelir miydin?
Seni alıp içime sokacağım desem, gelirden girer miydin?
Sen benim ciğerimin köşesi, bir tanemdin.
Bir melek gibi sevecen yufka yürekli babişkom herşeyimdin.
Şesini duyamayacağım artık, o meşhur yemeklerinden yiyemeyeceğim.
Önce seni kızdırıp sonra da sarılıp kucağına yatıp seni sevemeyeceğim.
Nerelere gittin bizleri bırakıp? .
Şimdi hangi diyarlarda kimlerlesin?
Kimlere anlattırısın o meşhur gençlik hikayelerini?
Yüreğindeki bitmez sevgilerinle kimleri mutlu edersin?
Bir gerçek var ki artık biliyorum.
Sen hiç geri dönmeyeceksin.
Bildiğim bir gerçek daha var ki o da şu,
Sen benim babişkomsun ve daima kalbimdesin.

Babaanneciğim, o sonsuz yolculuğa çıkacağımız vakit geldiğinde canım dedemle (senin ilk ve tek aşkın olan HASAN efendiyle) bizleri karşıla ve sizler hayattayken nasıl ailemizi toparlayıp bizleri sevgiyle kucaklayıp sahiplendiyseniz o diyarlarda da bizlerin yanında olun.
Buluşmak üzere.sizleri çokkkk seviyorum.

Torununuz ÖZLEM Özer

Giray Özer

Çağır Beni

Dinçin bir ses bu, beni uykumdan alan
Çağır beni, çağır rüyalarımındaki adımla
Gel de bana bir kanat çırpışıyla
Hüzün olmasın gözlerinde, sevinci yaşa
İçinden gül, içinden ağla ki ıslanmasın gökyüzü

Beklemeni istiyorum şimdi gelecekle birlikte
Kaybetme umudunu, incinme acı gülüşlerle
Bırak imkansızı ben düşüneyim
Bir bütün olduğum beyazlıklar korur seni
Mavilikler dostumdur, taşır benim sesimi

Yılma, bu kez ulaşacak sana erdemler
Zayıf kalacak güçleri, en uzak yıldızların
İnançlarım ancak nokta koyacak bu sona
Ve gökyüzünde yazılı olacak gelecek.

Giray Özer

Çocukluk

Ne güzeldi geçmişim.
Ne güzeldi çocukluğum.
Hani şimdi nerede kaldı bu mutlu anlar?
Nerede o sıcak odam?
Nerede oyuncaklarım?
Neşe ile dolu çığlıklarımız,
Minik arkadaşlarım nerede?

Çocukken hep büyük olmak isterdim.
Öysa ne çok sıkıntı verirmiş büyük olmak insana.
Bunu ancak şimdi anlıyorum..
Ah. şimdilerede.keşke hep çocuk kalsaydım diyorum.
Ey insanlık! bu nasıl iştir böyle, susmayın ne olur,
Bunu sizlere soruyorum?

Özlem Özer

Giray Özer

Deli Dilber

Beyhude oluyor bu gönül işleri, sebepsiz
Azad ettim ruhumu bugün, çaresiz.
Sevdaların musikisi haykırır içimde.
Ah deli dilber siz yok musunuz siz.

Aslı yok bu bedenin vicdanım hür.
Deli olmuş fikrim semalarda süzülür.
Tarifi yok bunun kalbim kurumuş susuz.
Aradım cümle cihanı bu gece, yaktunuz.

Giray Özer

Diken

Ŗu kurtarılmış doğa parçasında, bir kayanın ucunda
Ağı bir diken uzatmış başını, denize ve ufka
Beşbelli ki deniz de sevdalı, oturmuşlar kucak kucağa
Oyle bir perde çekmişler ki etrafa
Ne dostları anlar bunu ne dűřmanları

Aslında Diken biraz mağrur, seğilmiş en uğtaki kayada
Denizi sorsan ısrarla içine alma sevdasında
Bunu farkettięi gűn deniz bir oldu gűkyűzűyle
Kelebeklerin gűzyařlarıyla yaęmurlar yaędı
Dikenin tutunduğu kaya eridi
Ve deniz dikenini içine aldı.

Giray Ozer

Dilruba

Bu benim iŖte insan-ı beŖer, gcszdr kader
Natamam olmasa devr-i cihan bir gün
Mahremiyeti yek kalmıŖ ari sevgim mi yeter
Hem hicri, hem hicvi, yaŖamaya son gün

Hürriyeti mütemmim olsa da cümle alemin
AŖikardır nefsimin artık mazi oluŖu
Ah ecel ah! ezeli sırdaŖ dostum benim
Çok iŖvekardır onun sessiz dokunuŖu

Hanemdir karargahı aŖkımın, senin bir nefesin
En karamsar günümde o ıslak buseni hissetim
Ey Dilruba, ey aŖk-ı Ŗahane, neredesin
Ben seni meleklerin musikisinden daha çok sevdim

Giray zer

Domates orbasi

Bir kez daha karar verdim ki
Kimse senin gibi yapamaz Domates orbasi'nı
Ne Bolu Dağında, nede Ankara'da

Sen uykunun en derin kıvrımlarında iken
Vücudum annesini kaybetmiş bir çocuk gibi
Aradı durdu umutsuzca, bir başına seni

Yalnız kaldığımız ilk gece boyunca
Ne çorba içimi ısıttı, ne de resmin
Sanki sen beni bu gece terkettin

Bilmem neden birden kızdım sana
İçin içimi ısıttı ama olsun
Seni çok özledim Seher Yıldızı, ama yanımda yoksun.

Giray Özer

Dört Duvar Bir Pencere

Bu gece ben, beni saran bir çift kol isterdim sıcacık, sevgi dolu.
Bir bakış isterdim yıldızlar gibi pırıl pırıl, karanlığımı aydınlatan.
Gülücükler, kahkahalar, neşeli sözler olsun sarmaşık gibi ruhumda.
Bu gece ben, ben gibi birini isterdim, eli elimde aşkın yolunda.

Bu gece ben, sessiz olmak isterdim, yüreğimin çığlıkları olmadan.
Yatıp uyumak isterdim, kafamda binlerce düşünce beni yormadan.
Zamanı terk edip gitmek isterdim, göz yaşlarım içinde boğulmadan.
Ben, ben olabilmeyi çok isterdim, varolmayı dilerdim kaybolmadan.

Unutmak isterdim, seninle olmadığım her hatırayı, biliyorum delice.
Bencil olmak isterdim, bize ait bir dünyada sen ve ben sadece.
Mutluluğu çalmak isterdim, benden çalan herkesten geriye, serserice.
Bu gece bana verilmiş en büyük ders, işte bu dört duvar ve kör bir pencere.

Giray Özer

Giray Özer

Efkar

Gül efkarım derdime biçare olmaktan uzak
Hüznüme lokman, neyime nefes, meyime meze ol
Süreyyalar doldursun gökkubbeyi kirpiklerin kadar yakın
Gönlümün ferî, zümrüt kadar yeşil, safir kadar mavi ol

Sinemi deldi geçti şu garip bülbülün figanı
Gel şimdi akşamın deli neharında derbeder ol
Ya gel sev beni ruhumla ebedi fermanım
Ya git bir an evvel başkasının ol

Neyleyim beni senden alan o vakti zamanı
Yağ gönlüme usul usul duama şükran ol
Hasret duyar bu gönül sana, derya kadar suskunum
Gözlerimde hülya, dudağımda buse ol

Giray Özer

Erken Gelen Ekim

Savurduk kanatlarımızı Ekim ayının ilk günlerine
Gök mavisiyle, çimen yeşilinin harma olduğu denizin üzerine
Yorulup uçmaktan uzanıverdik bulutlara
Sırtımızı çam korusuna dayadık ve içimize çektik mis kokusunu

Bir tarafta Marmara Denizi, bir tarafta Tekirdağ ve Kumbağ kıyıları
Öte yanda Marmara Adasının göz kırpışları
Bir müzisyen Ağustos Böceğinin şakasına uğradık
Bitkin düşmüş bir Ekim'in aydınlık ilk sabahı

Bir de dedikodular olmasa, engellemese mutlulukları...

Giray Özer

Gizli Kaçamak

Bir sarhoşluk anıydı ilk öpüşlerin doygunluğu,
Sonra usulca koklaşmalar.
Birbirlerinde bulmak için kendilerini,
Kanatlarıyla okşayıp durdular.
Sonra, birgün kumların içine saklandılar,
Rahatsız olup yıldızlara uçtular.

Güneşin doğuşunu seyrettiler, içleri ürpererek.
Sokuldular birbirlerine, sokuldular, sokuldular
Isındılar nefesleriyle, bir tadımlık,
Umurlarında mıydı ki çılgınca yaşamak.
Onların sonsuzluğa ulaştığı ilk geceydi,
Onların ki, yaşlı bir balıkçının el sallayışındaki Gizli Kaçamak.

Giray Özer

Gözlerin

Beni boğan bir dumanda rastlamıştım bu gözlere
Yakınlık içinde uzaklık, bir dalın kendini rüzgara bırakışı gibi
Ölü duvarlar, ıslak caddeler, titrek dudaklar boyunca
O gözler, O gözlerle ağlamıştı gökyüzü ıgıl ıgıl
Gözlerindir kalbimdeki güzelim
Aşkımda, tutkumda o güzel gözlerin.

Giray Özer

Gün Gelecek

Gün gelecek, doğmayacak güneş
Karanlık olacak her yer gölgeler silinecek
Gün gelecek, aşkı tükenecek güneş ve ayın
Daima ayrı kalacaklar göğün bir köşesinde

Gün gelecek, geceler sahipsiz kalacak
Çiçeklerin boynu üzüntüyle bükülecek
Gün gelecek, kimse bizi çekemeyecek
Onlar daima kederle ihtiyarlayıp gidecek

Gün gelecek, dünyada aşk bitecek
Aşk yıldızlar gibi uzak kalacak
Gün gelecek, çocuklarımız olacak
Yüzleri yılların değişikliklerini takip edecek

Gün gelecek, ölüm yaklaşacak
Karar veren kalpler beraber ölecek
Gün gelecek, sen ve benden parçalar
Dünyaya barış, dostluk getirecek
İnsanlar bizi sevgiyle anacak sonsuza dek.

Giray Özer

Hardal Tanesi

Ölümsüzlük özlemiydi Hardal Tanesinin iman gücü
Her şeyin sebebinin, o şeyin tersi olduğunu anlayana dek.
Öylesine baskındı ki kıskançlığın verdiği ruhsal açlık
Hardal Tanesi sonunda düşünmek zorunda kaldı ikilemleri

Başarısız olarak başarı elde etmeyi, başarılıyken başarısız olmaya
Tercih etti Hardal Tanesi, bir Yunan karamsarlığı ile
Öyle bir özlem duydu ki akıllarla doyurulamayan
Hardal Tanesi, yaşamak zorunda kaldı acı tecrübeyi

Herşey Hardal Tanesine ölümsüzlüğü anlatmak için çabalıyordu
Ya tekrar dirilişi kabul etmeliydi, ya da yok olmamayı
İnsan akli, akla yatkın olanı severdi, farkındaydı bunun
Onun için Hardal Tanesi, ilk önce insan olmaya karar verdi.

Bütünü oluşturmak için, tüm Hardal Tanelerinin birleşmeliydi.
Akılla inanmak yerine, mantığı ve şüpheyi kullanmamalıydı.
Ancak böyle olunca, bütünün bilinmezliği kabul ettirilir
Ve Hardal Taneleri kendi bedenlerini bulabilirlerdi

Kendini avunduran şeylere inanırdı Hardal Tanesi
Tanrının mutlak bütün ve evrenin bilinci oluşu gibi
Şüpheleri araştırmaya itmeliydi tüm Hardal Tanelerini
Gerçekle iyinin birleşmesinin dindarca bir arzu olduğunu bulana dek

Giray Özer

Hasret

Sen Cevza'nın en nadide timsalisin HASRET
Ganı, kederi, terk eyledim seninle nihayet
Vurdum kendimi aşkın sarhoşluğuna ilelebet
Anladım ki dünya bir ayna imiş, işte cehennem, işte cennet

Sen beni, ben seni sevdik budur ebedi muhabbet
Geçmedi sensiz bir an, içimde ne pişmanlık, ne zaruret
Aşk sanatını ilim ettim ama görmedim sen gibi zerafet
Bitmedi gönlümde ömür boyu sevgin ve bitmeyecek bu HASRET

Giray Özer

Hislerim

Hislerimi alsam da bir demet buse yapsam, gözlerinde gözlerim.
Nefesimi alsam da bir daha bırakmasam, teninde dudaklarım.
Ellerimi alsam da yakalasam, zilfinde sevinç meltemi baharın,
Bir haykırsam da cihan duysa feryadım, ebedi aşkım,
Seher Yıldızım.

Gel yanıma, bir buse kondur hülyalarım
Beni al kaçır bu diyardan, dönüşü olmasın.
Düşün bedenime çiğ misali, eşsiz dokunuşların,
Hep yaşat beni göçsem de bir gün deli semalara, ebedi aşkım,
Seher Yıldızım.

Giray Özer

Hoş Seda

Bir Suna gibi yükselmiş kirpiklerine hicranım
Zülfünde bir tutam gelincik, gözlerinde sürme
Dert eylemiş yüreğim ıslak gözpınarlarını
Ne olur yarım koş gel aşkın mabedine

Şifa aramam bu ince hastalığa artık
Şu vakt-i şahanede ömrüm geçmiş bulanık
Seni sen gibi bilmek, içi dışında varlık
Hoş bir seda idin gönlümde, öyle kalacaksın artık.

Giray Özer

Humma

İnançsızlık dolu denizin maviliği
Temiz bir ibadetin gizli kalmış somurtkanlığı gibi
Neye inanacağını şaşırmış aynı zamanda
Ona bel bağlayanlara inanmalı ya da boşvermeliydi kısaca
Sorulsa belki de hiç karar vermeyecekti
Onun bildiği tek gerçek olan gerçek ise
Hala başından atamadığı hummalı yanlızlığıydı.

Giray Özer

İKARUS'un isteği

Uçmayı öğretin bana, uçmayı
Özgürlüğü tatmalıyım bulutlarda
Yağmur dolu şarkılar dinlemeliyim hüznle
Kötülerden yüksekte, mağrur bakmalıyım insanlara
Soyut olmalıyım, çıplak ve ruhum kanatlarımda
Uçmayı öğretin bana, ya da çabucak düşmeyi.

Giray Özer

İki Küçük Kelebeğe

Titreyen bir el gibi sarıldım sevgilerine.
Yaprak dökümü gibi sararıp soldu geçmişim.
Son demini almış gençliğimin deliliği vardı kanımda.
Tüm bunlara rağmen, yıllar boyu unutmayacağım ki;
İki küçük kelebeğin umutsuz çırpınışları,
Dünyalara sığmayan bir sevgiyle intahara ulaşacaktı.
Ama onlar kısacık yaşadıkları mutlu hayatlarında,
Ölüme elele, dizdize, gözgöze, dudak dudağa uçacaklardı.

Giray Özer

Kayalıklar

Yaşlı martı rahatsız oldu sigaradan.
Deniz toprağını yedi.
Bir askerin tahta bavulu kıyıya çarptı.
Bense sadece bir gözüm şu an kayalıklarda.

Bakire kalmış bu doğa parçasına,
Bir oğul da ben verdim.
En gizli isteklerimi ona kattım
Ve beklemeliydim şimdi geri dönmek için.

İlk kez ruhun yalınlığını hissettiğim yer burası.
Çılgınlıklarımın deniz kadar dingin şu an.
Herşeyden uzaktım burada, bir tek sevgilim ve ben.
Onu en güzel burada düşledim.

Geleceğimi de ilk kez burada gördüm.
Ama bir bir motor sesi ayılttı beni
Artık burada da o insanlar var.
Alıp başımı çekip gittim oradan küfrederek.

Giray Özer

Kayikhane

Ezan sesi yankılandı o mağrur yılların
Konuşmadan oturduğu sofaya
Bir çekiç sesi geldi derinden
Çok uzakta köpekler uludu acıyla
Bir namaz vakti kayikhane
Yosun kokularına bulandı
Ve kağıttan kayıklar indi suya

Ezan sesi yankılandı nem kokulu duvarlarda
İsimsizdi çalışanları, anısız
Her biri özgür oldu umutla
Son kez olmayan işçileri
İndirdi kağıt kayıkları suya
Akıntılara kapıldılar istekle
Arzuyla, ihtirasla kapıldılar

Bir namaz vaktidir ki
Güneş son kez baktı umutsuzca
Acıyarak yol verdi kayıklara
Ardlarında gözü yaşlı kayikhane
Ve olmayan işçilerinin dualarıyla.

Giray Özer

Kelimeler

Kelimeleri tersten yazsam
Analmları değişir miydi?
Ya duyguları terine çevirsem
Kötünün tersi, iyi olur muydu?

Ya renkler? Renklerin tersi ne olurdu?
Kırmızı tersine dönse ne renk olurdu?
Kanım aksaydı beyaz kefenime
Acaba tersi ne olurdu?

Boyutlar tersine tersine dönse
Ben yine değişir miydim?
Yoksa ben, ben mi kalırdım,
Sadece dıştan şekli değişmiş?

Ya zaman tersine dönse
Geçmişe doğru geçtikçe günler
Herhalde gençliğini yaşlanarak geçiren
Doğduğu gün ölen bir bebek olurdu.

Giray Özer

Kızım'a

Ağlama kızım, sen de alışacaksın
Bunlar yaşamanın bedeli.
Yaşayacaksın susacaksın
Korkutmasın kurallar seni

Neden doğduk bilir misin?
Yaşarken öğrenmek için çelişkileri
Çekmek için acıyı ve içine atmak için herşeyi
Ancak ölünce insan rahatlayacak
Ruhumuz, huzuru mezarda bulacak

Ağlamak mutluluk getirmez kızım
Baban hiç ağlamadı ömrünce doya doya
Buna üzölmüş değilim ama
Benim gözyaşlarım hapseildi yüreğimin içine

Şimdilerde karar veremiyorum hiçbir şeye
Ürküyor ve titriyor ruhum karanlıkta
İsterdim ki benim de bir gözyaşı kutum olsun
İsterdim ki içimdekileri dışarıda saklayayım

Ağlama kızım kader bir küskünlüktür
İşte zaman içinde bir tarihte baban kendine küstü.

Giray Özer

Kuleler ve Mantar Evler

Yaşam ufuklardan uzatmış gölgesini bize
Kaptırmaktan korkuyoruz kendimizi mutluluklara

Oysa ki yalan gelmiştir hep mutlu yaşayış doğamıza
Biliriz ki hep kulelerin dibinde biten mantar evler gibiyiz

Aslında biz öyle zannederiz bu şaşkınlıkla
Bir de bize uzaktan bakanlar vardır, bizlerden biraz farklı
Onlar bilirler ki bu kuleler, şu ufak mantar evlere dayalı.

Giray Özer

Kumsal

Acımasız uzun günler olacaktı belki, geleceğin kapılarına doğru.
Çaresiz, saatlerle boğuşacaktım, hınca hınç kan dolu.
Bir daha görememe düşüncesi saracaktı her yanıımı.
Rüzgar bir daha üşütmeyecek, mutlu anlarda dostum olacaktı.
Ama ben o kadar yakınken sana, sanki tutacakmışçasına duygularını.
Rahatsızlığıyla dolaştım durdum "küçük kumsalda", serserice, başıboş.

Giray Özer

Mutluluk

Mutluluğun sırrı mutluluktaydı.
Beyaz zeminde, kan damlası kadar ağır,
Geysaların gizli fahişelikleri gibi onur kırıcı.
Egsoz dumanında içiliyordu zehir.
Ve bir çağrı ile alıkonuluyorduk dünyamızdan.
İşte bu günlerden birinde öğrendik ezilmeyi.
Boş alanları gürültüleriyle doldurdular acımacızca.
İsterdik ki bizi aşkla sömürmesinler.
Böyle günlerde sıkıldık telefon hatlarında.
Kırılmalıydı artık görüntülerdeki zincirler.
Vücutlar yok edilmeli, tepkiler kalkmalıydı.
Evrendeki titreşimlerle oyaladılar bizi.
Oysa biliyorduk ki en küçük boşlukta bile,
Duygular, tepkiler, sesler, yankılar vardı.
Bizi tüm bunlarla bir hücreye tıktılar.

Giray Özer

Neredesin

Senin sevgindi beni yaşatan.
Senin ismindide beni var eden.
Senin varlığını beni yücelten.
Senin sesindi beni neşeye boğan.
Kısacası; SENDİN beni ben yapan.

Ama şimdi neredesin?
Hangi bilinmezlikte kimlerlesin?
Niçin yanıma gelmezsin?
Bak! Görmüyormusun hala muhtacım sana
Seninle doluyum, hala yalnız seni seviyorum.

Senin sevgine muhtaç.
Senin ismine muhtaç.
Senin varlığına muhtaç.
Kısacası; SANA muhtaç, seni arıyorum.

Özlem Özer

Giray Özer

Oğlum

Güneş bir dahadoğmayacak gibiydi.
Yapraklarsa göz yaşı içinde.
İnsanın kalbi ağırır mıydı?

Bulutlar gitgide örttüler gökyüzünü.
Duygularım aktı şafağa.
Kaybolup gitmek ufuklarda, kolay mıydı?

Onu düşündüğüm sahiller artık ayyaş.
Dalgalar serserice dövüyor kıyıyı,
Gözyaşlarım ruhumu ıslatabilir miydi?

Varlığımın bir parçası şimdi bilinmezlikte.
Sevdiğimle paylaştığım yegane gururum,
Oğlum! Seni geri döndürmek kolay mı?

Giray Özer

Ölüme Yakın

Deniz daha hırçın bugün, akşam daha puslu
Dalga dalga olmuşuz da ölüyoruz şimdi
Oysa bir çınarın son solgun yaprağı olsak da
Süzülsek yavaşça aşağıya umutlarımızdan soyunarak
Yaralı kuş gibi çırpınan ruhlarımız bekliyordu
Bizi alıp götürecektir olan meltemi
Ve dövüyorlardı ulaşamadıkları kıyıları
Sonunda intihar ediyorduk her gece
Ve duruyorduk gecenin içinde
Bir yana ellerimiz düşmüş
Öbür yanda ölüme terkedilmiş

Giray Özer

Öpemedim Seni

Bu sabah öpemedim seni doyasıya
Sevemedim bir türlü gönlümce
Şaşkın oldum dokunamadım saçlarına
Beni masum dudakların mahvetti

Yürüdüm kızgın kızgın sokaklarda
Tekme attım kaldırım taşlarına
Nedenini biliyorum ben aslında
Beni mahmur ifaden mahvetti

Aslında hiç istemedim işe gitmeyi
Hiç istemedim Kadıköy vapuruna binmeyi
Nasıl unuturum sabahları sevişmeyi
Beni senin tenin mahvetti

Sorsam herkese bendeki fark nedir
Deliye taşı kuyuya attıran nedir
Sıksam her yerini acıtan nedir
Beni aslında sevgimiz mahvetti

Giray Özer

Prelude

Gün gelir o arkadaşlıkta biter
Güneş ve ay birer yabancıdır artık.
O ruh, o beraberlik soyutça ölür
Ve parçaları diğer ruhlara tohum olur.

Giray Özer

Rumeli Berduşuyum Ben

Surların dibindeyim akşam üstü, tek başıma
Yanımda şişem, cebimde birkaç leblebi
Duvarlarla dertleşirim geceden sabaha
Şehirden uzak bu yolda, dinlerim kendimi

Sıkıldım mı, yakarım bir filtresiz Bafra
Bakarım keyfime şöyle bir uzanıp
Sevda şarkıları söylerim uçan martılara
Sızar kalırım sabah, dünyaya küsüp

Hayat bir bade dostum, üzüm rakısı
Tadına vardıkça, tadı çıkar yılların
Dünya Nergis çiçeği, sen kaktüs saksısı
İç dostum gün be gün, unut geçmiş yıllarını.

Giray Özer

Sabah Rüyaları

Derin ruh halindeki sessizlik düşüncemde
Belli ki sen varsın bende, dertsiz, kaygısız
Yaralar açılrsa bile Şu anlamsız görünümde
Rüzgar beni ferahlatmayacak kadar saygısız.

Dilesem ki veda törenleri sonsuz olsa
Dönüşü olacak gibi ayrılırsak neşeli
Sebep yoktu yanaklarındaki gözyaşlarına
Ki bu gözyaşları akar benden içeri

Olmasa artık ellerindeki kuşku sıcaklık
Bir ben olsam, bir de sen okyanusta
Dolaşsa ruhlarımız serbestçe, dudakların kadar ılık
Ve kanlı gözler olsak Siyah Yunus'un alnında

Sabahın bu erken saatinde, yalan söylerse bu kalem
Ne kederdir bendeki, sevgi yumağım kaldı ırak
Uçup gitsem geriye kanadım da binbir elem
Yol yok artık ölmeye, sevgim Şiir kadar berrak

Giray Özer

Seher Yıldızı

Ben aşkın darbını bilemedim, avare gönlüm sevince, delice, ince ince...
Sevdanın mayhoşluğuyla duyamadım, maşukun ahını, aksedince, içime
içime...
Tutamam sandım gül sarmaşıkları, görünce o bakışları, hazan gibi, acı
acı...
O'na verdim tek emanetim şu canı, öptüm önce eteğinden, sonra terk ettim
cihanı.

Süzüldüm bedensiz halimle, arşın yedi katına, semaları seyir eyledim
uzaktan.
Ne yalan söyleyeyim, yunmadılar bedenimi, bi haber yüreğime olandan,
Bir cereyan oldu şimalde, bir çift el uzandı gökkubbeden, ruhumu
yakaladı.
Tanıdıkta bu hisler, bu dokunuşlar bana, ah.. kainatın sultanı, Seher
Yıldızı.

Giray Özer

Sensiz Oldum

Buğulu camlara çizdim durdum resmini
Adını bulutlara yazdım sevinçle
Rüzgarın fısıltılarında aradım, beni çağırışlarını
Denizlere döktüm derdimi sırdaş oldum
Bir gün, seni göremeyince, sensiz oldum, darıldım.

Giray Özer

Serzenif

Beni bir garip serzenif uyandırdı, bu alemin erken sabahı.
Olmadı senden evvel mevsimlerin, ne yazı ne de baharı.
Bitmedi çilesi gönlümün, ey çehresi gül, yanağı al.
Alevi akkor oldu aşkın, ne bir yaprak kaldı ne de bir dal.
Söyle bana gözlerimin içine bakarak, sultan-ı diyar.
Nerede bulsun huzuru bu yürek, ey kadehimdeki bade, dudağı kiraz

Giray Özer

Sev Beni

Gel beni sar bedeninde, saçların gibi kıvrır kıvrır.
Cilveleş benimle gece gündüz, kanın gibi fıkır fıkır.
Daya tenime çilek kokulu dudaklarını uzun uzun.
İç ruhumu şarap gibi sonsuza kadar yudum yudum.
Uyan benimle her seher vakti, ömrümce pırıl pırıl.
Çıldırısamda sevgiyle aşkla, sen sev beni usul usul.

Giray Özer

Son Bakış

Son bakış ufuklara doğrudur
Kendinden emin ayrılırken bu kıyılardan
Artık sana ait hiçbirşey yoktur
O dalgın liman kuşlarından ve
Sersemlemiş bir kelebekten başka

Dalgaların köpükleri sana cıvıltıları hatırlatır
Yeniden sen, sen olmuşsundur artık
Geri dönmeyi son bir kez hatırlamışsındır.
Ve avundurma son bulmuştur
Döndüğünde soracağı sorunun cevabını
Hiç kimse bilemeyecektir
Belki biraz koyu mavi, belki de biraz kan kırmızısı
Kim bilebilir ki.....

Giray Özer

Tanrım

Tanrım,
Biz bir akvaryumda kaybolmuş iki fakir ruh.
Kollarımız olmasaa sevgiyle sarıldık geleceğe.
Bir iç çekişi uzaklıkta, ayrı kalıp
Bir nefes veriş kadar yakın olduk birbirimize

Ağladık geçmişimize, güldük geleceğimize
Yorulduk, ezildik, kırıldık kaderimize.
Şimdilerde, dünyaları beraber yaşamak isterken
Tek dileğimiz, ölsek de ayırma bizi bizde.

Giray Özer

Tatlı Kamer

İçime meyil eder deryanın en derin suları bu gece
Ufkunda Tekirdağ'ın simle işlenmiş bir vapur gibi kahpe kader
Seyre daldım gözlerini, kirpiklerini acımasızca severek, delice
Seni unuttuğumu zannettiğin her anda,
Seni bin kat daha fazla sevdim Ah! .. Tatlı Kamer

Giray Özer

Tekirdağ Akşamları

Vakitsiz dualarla sendeledi Martı Kuşları.
Ufukta yankılandı hayretle yakarışları,
Kıyıya bir kağıt bebeğin cesedi vurdu.
Çiseleyen yağmurda umudumuz gözyaşları,
Ve pencerede karşıladım geceyi
Puslu Tekirdağ Akşamları.

Çeşmelerden çılgınlık aktı gaz tenekelerine,
Her damladı kan, her tenekede bir çocuk.
Sabırla alındı tenekeler omuza, yorgun.
Boş avlular liman, her teneke bir yokluk,
Ve ansızın inerdi karanlık yüreklere,
Ürkek Tekirdağ Akşamları, solgun.

Bulut bulut, yaprak yaprak kaldırımlar,
Parke taşları orada burada dağılmış,
Farkedilmez kanallardan ıhlamur kokuları.
Bir ev yumdu gözünü damı akmış.
Ve bir dozer ezmiş eski binaları,
Korku dolu Tekirdağ Akşamları.

Giray Özer

Uyanış

Benimkisi kırık bir aşk hikayesi.
Yolun yarısını boşa yaşayıp,
Geri kalanını dolu geçirmenin acelesi.

Bir sabah uyandığında, güneşin parlaması,
Uğrunda şiir yazacağıın bir kadının
Bir nefesiyle beraber ruhunu ısıtması.

O günlerde hayat boş bir mücadeleyken,
Kaderin en güzel oyununu oynaması,
Bir gece birden bire O'nun karşına çıkması

Körelen tüm duygular canlanırken
Bir sarılıştta gerçek sevgiyi bulurken
Savunmasızca yaşamayı bulmanın zevki

Zamanın yetmediği bu günler
Gelecekte de hiç yetmeyecekler
Hayatın kısa geldiği an, en güzeli doğrusu

Benimkisi ilahi bir tesadüf olmalı,
Birbirine koşarken habersizce
Aslında birbirine, sonsuza ulaşmayı

Tam vazgeçmişken yaşamaktan bu hayatı
Gökyüzüne bir baktım sessizce
İnanamadım O'nu görünce yaralı

Ben aslında hep O'nu aramıştım
Buldum en sonunda, kayıp yılları
Milyonlarca yıldız içinde, ebedi aşkım
Seher Yıldızı.

Giray Özer

Vapurdaki Deli

Bir kez daha yaşamak istemedi bunları
Yüzünde kilitlenmiş bir kahkaha, hep gülüyormuş gibi
Acır aslında diğerlerine yüreğinin içinde kalır pıhtılar
İnceler duru tavan kirişlerini ama onun karmaşasında değildi.

Onun güldüğü bu kirişlerin, bu taşıma araçlarının
Nasıl da basit olduğudur ve ağlar bir odada sessiz
Yerinde dueamıyor bir göçmen gibi
Kendi zihin karmaşalarında gidip gelir delice
Bir kara torbanın içindeki şansa bağlanamazdı
Sayılar, kavramlar eski yaratıydı, ama değersiz

Yanımdan gölge gibi süzüldü kendi karanlığına
Oturup karşıma yediği simidin susamlarını saydı
İçim dondu birden, yöneltilen alaylarla boğazım tıkanı

Söyleyecek sözüm yoktu yırtık yamalara
100 binlerden daha önemliydi, bol sıfırların darlığından uzak
Artık hiçbir yenilik yoktu

Olabilecek en değerli şeye sahipti: "Kendine"
Akli kendini yaşatıyordu ya bu da yeterdi
Ve öyle yaptı ölene kadar yaşadı da.

Giray Özer

Vasiyetname

Bir kelebek gibi ömrüm kısa oldu.
Beni hep kanatlarımdan tutmak istediler.
Sadece sevmek için yakalamak istediler.
Yakaladılar ve özgür kanatlarımı kırdılar.
Sonra, tutup daha ölmeden beni kuruttular.
Kuruttular ve bir çerçeveye koydular.
Çerçeve şimdi onların duvarında,
Bir süs gibi bana bakıyorlar.
Kurutulmuş bir hayata, hasretle bakıyorlar.
Meğer ne kadar da güzelmiş diyorlar,
Keşke daha uzun yaşasaydı diyorlar.
Diyorlar ama beni öldürüp bu duvara asanlar yine onlar.
Ne vasiyet edebilirim ki artık,
Ölmeden önce vasiyetimi bile sormadılar.

Giray Özer

Yaşamak

Bir kuş olsamda göklerde mi uçsam?
Yoksa bir böcek gibi topraklarda mı yaşasam?
Ta.. uzaklara, bilinmezliğe, sessizliğe, yalnızlığa gitsem.
Uzaklaşsam herkesten, herşeyden.
Yok oluversem bir anda kaybolup gitsem bu yerlerden.
O zaman anlarırmıydı beni sevdiklerim acaba?
Keşke diye söze başlarırmıydı?
Yoksa boşverin ya.. olan oldu mu derlerdi?
Ne farkederdiki ben yitip gittikten sonra.
Geri gelir mi kaybolan zamanlar?
Düzelir mi bu ortam?
Hisler yeniden canlanır mı?
Sevgi tohumları ekilir mi kalbime?
Sevebilir miyim yeniden?
Mutlu olabilir miyim ben?
Sevdiğim o eski beni bulabilir miyim?
Çok geç bunlar için demek istemiyorum.
Bir umut var biliyorum.
Özlemimi bulup hayata koşup yaşamak yeniden,
herşeye yeniden başlamak istiyorum.

ÖZLEM Özer

Giray Özer

Yokluk

Ağır bir sis gibi sindi içime yokluk.
Delicesine ağır ve ahenkli geçti zaman.
Boğaz rüzgarının hırçınlığında geçmişim acıyı,
Geçmişim de farkında değilim.

Bir taş attım suya sessizce.
Bir halka, bir halka, bir halka daha,
Eklendi ruhumdaki savruk yalnızlığa.
Bir kuş gülümsedi gözleri ağlayan.
Bir bulut geçti uzaktan ta uzaktan.
Geçti de farkına varamadım.

Yavaş yavaş çıktım merdivenlerden.
Kafamda binlerce insan uğuldaması.
Dalıp gittim yitmişliğe gecenin içinde,
Yanımdan sen geçmişsin yarım kalan rüyamda,
Geçmişsin ama farkına sonra vardım.

Şimdi bu delice, affedilmez itirafın sonunda,
Ben sadece pişmanlıkla başbaşayım.

Giray Özer

Zor Anlar

Sıkışmış zaman içime patlayacak gibi
Karışıyor içimde hatıralar, sessizce
Okumaktan bayılmış gözlerim
Alev alev yanıyor nefesim, çıldırmış gibi

Daralmış etrafımdaki çelikten duvar
Eriyip gidiyor dilimin üzerinden kelimeler
Haykırdıkça güçlenip, dönüyor bana sesim
İki büklüm olmuşum, hayat en acı zehir

Rüzgar keskin bir ıslık kulağımda
Anlamıyorum, nerede kaldı bu sonbahar
Düştüğü yere iz bırakmıyor gözyaşım
Ruhum, kuru bir yaprak gibi ölüme süzülüyor

Son'u düşünüyorum ümitsizce, kederli
Kalbim ürkerek atıyor ritimsizce
Ayak uydurmak zor bu kalıbın içinde
Parçalayıp, kırmak istiyorum ellerimle

Giray Özer